

เจตคติของข้าราชการครูที่มีต่อการจัดการเรียนร่วม
สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียน สังกัดอำเภอเมืองสุพรรณบุรี

น้ำทิพย์ เขียนงาม

ธงชัย สมบูรณ์

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง เจตคติของข้าราชการครูที่มีต่อการจัดการเรียนร่วม สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียน สังกัดอำเภอเมืองสุพรรณบุรี การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเจตคติของข้าราชการครูที่มีต่อการจัดการเรียนร่วม สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียน สังกัดอำเภอเมืองสุพรรณบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารและครูสอนที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนร่วม สังกัดอำเภอเมืองสุพรรณบุรี ได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ตามตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan ได้ขนาดตัวอย่างจำนวน 226 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบง่าย (simple random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติของข้าราชการครูที่มีต่อการจัดการเรียนร่วม สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียน สังกัดอำเภอเมืองสุพรรณบุรี แบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับเจตคติของข้าราชการครูที่มีต่อการจัดการเรียนร่วม โดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลโดยประมวลผลหาค่าทางสถิติด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป แล้วนำมาเสนอในรูปแบบค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

*นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการศึกษาเพื่อการพัฒนา เอกจิตวิทยาครูการศึกษาพิเศษ ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

***รองศาสตราจารย์ ดร. ประจักษ์ วิชาพื้นฐานการศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษา

ผลการวิจัยพบว่า

ผลการศึกษาเจตคติของข้าราชการครูที่มีต่อการจัดการเรียนร่วม สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียน สังกัดอำเภอเมืองสุพรรณบุรี โดยภาพรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนร่วม ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านงบประมาณ ด้านความร่วมมือในการจัดการเรียนร่วม พบว่าอยู่ในระดับดี

บทนำ

การศึกษาเป็นพื้นฐานในการพัฒนาศักยภาพของบุคคลเป็นกระบวนการสำคัญยิ่งในการพัฒนาบุคคลให้มีคุณภาพ มีความสามารถที่จะดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข การจัดการศึกษาของไทยในอดีตส่วนใหญ่จัดให้คนปกติโดยไม่ได้นำถึงความต้องการของกลุ่มคนที่มีความบกพร่องหรือความต้องการพิเศษ ซึ่งมีความแตกต่างจากกลุ่มอื่นๆ คนเหล่านี้เลยถูกละเลยสิทธิขั้นพื้นฐานในฐานะพลเมืองของประเทศ ถ้าหากคนที่มีความบกพร่องหรือมีความต้องการพิเศษได้รับการศึกษาและพัฒนาตามศักยภาพที่เหมาะสมตั้งแต่เริ่มพบความบกพร่องเด็กเหล่านี้สามารถพัฒนาไปสู่ความเป็นปกติหรือสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้ แต่หากคนเหล่านี้ไม่ได้รับโอกาสทางการศึกษาหรือการฟื้นฟูสมรรถภาพที่เหมาะสมอาจกลายเป็นภาระปัญหาของครอบครัว สังคม ประเทศชาติเป็นอย่างมาก

การจัดการศึกษาเพื่อเด็กที่มีความบกพร่องหรือเด็กที่มีความต้องการพิเศษมุ่งเน้นให้โอกาสทางการศึกษาที่เท่าเทียมทั้งการศึกษาในระบบ นอกระบบและตามอัธยาศัยต่อเนื่องตลอดชีวิต ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่2)พ.ศ.2545 มาตรา 10 วรรคสองและสาม กำหนดให้การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้หรือมีร่างกายพิการหรือทุพพลภาพหรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เป็นพิเศษ การจัดการศึกษาพิเศษสำหรับคนพิการให้จัดตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการ โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายและให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน,2548,หน้า 21)

การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องหรือเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เป็นการจัดการศึกษาให้แก่ผู้ที่มีความบกพร่องด้านต่างๆ ได้แก่ ผู้ที่มีความบกพร่องทางสายตาทางการได้ยิน ทางสติปัญญา ทางร่างกาย ทางพฤติกรรม ทางการเรียนรู้และเด็กเจ็บป่วยเรื้อรังใน

โรงพยาบาล ปัจจุบันภาครัฐได้ให้จัดการศึกษาในลักษณะเรียนร่วม คือ การจัดการศึกษาให้เด็กทุกคนโดยไม่แยกว่าเด็กพิเศษต้องไปเรียนในสถานศึกษาเฉพาะ รวมทั้งเด็กต้องได้รับการสนับสนุนทุกด้าน ทั้งด้านการแพทย์ วิชาการ สื่ออำนวยความสะดวก บริการ และความช่วยเหลืออื่นทางการศึกษา โรงเรียนต้องปรับเปลี่ยนหลักสูตร ยุทธศาสตร์ การบริหารจัดการ เทคนิคการเรียน การสอน สถานที่ รวมทั้งจัดให้มีบุคลากรสนับสนุน (เบญญา ชลธารันนท์, 2546, หน้า 3) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาได้มีนโยบาย กำหนดแนวทางในการพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ได้มาตรฐานและมีคุณภาพ คือ การประกันโอกาสเด็กที่มีความต้องการพิเศษทุกประเภท จะได้รับการบริการพิเศษรูปแบบการเรียนร่วมตามความเหมาะสม การประกันคุณภาพเด็กที่มีความต้องการพิเศษจะได้รับการพัฒนาคุณลักษณะที่เหมาะสมอย่างรอบด้าน คือ มีสุขภาพดี มีความรู้ความสามารถเต็มศักยภาพ ช่วยเหลือตนเองได้และอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข การประกันสิทธิภาพ มีระบบการบริหารที่ช่วยให้การจัดการศึกษารูปแบบการเรียนในโรงเรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ, 2541, หน้า 9)

สำหรับการจัดการศึกษาพิเศษในโรงเรียนร่วม สังกัดอำเภอเมืองสุพรรณบุรี มีการจัดการเรียนร่วมอยู่เป็นจำนวนมาก การจัดการเรียนการสอนให้กับเด็กปกติและเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เป็นปัญหาที่สำคัญทั้งสำหรับผู้บริหาร โรงเรียนและครูผู้สอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาในการรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเข้าเรียนร่วมในโรงเรียนปกติ ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหาร โรงเรียนและครูผู้สอนมีความรู้ประสบการณ์ด้านการจัดการศึกษาพิเศษต่างกัน จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาเจตคติของข้าราชการครูที่มีต่อการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียน สังกัดอำเภอเมืองสุพรรณบุรี ทั้งนี้เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาเจตคติของข้าราชการครูที่มีต่อการจัดการเรียนร่วม สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียน สังกัดอำเภอเมืองสุพรรณบุรี

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ข้าราชการครูในโรงเรียน สังกัดอำเภอเมืองสุพรรณบุรี ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 550 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารและครูสอนที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนร่วม สังกัดอำเภอเมืองสุพรรณบุรี ได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ตามตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan) ได้ขนาดตัวอย่างจำนวน 226 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบง่าย (simple random sampling)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ข้อมูลสามารถทำให้ผู้บริหารและครูผู้สอนใช้ประโยชน์จากข้อมูลเป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมทั้งสำหรับเด็กปกติและเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติของข้าราชการครูที่มีต่อการจัดการเรียนร่วม สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียน สังกัดอำเภอเมืองสุพรรณบุรี โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (checklist) เพื่อสอบถามเกี่ยวกับตำแหน่งหน้าที่และประสบการณ์การปฏิบัติงานในโรงเรียนเรียนร่วม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลเจตคติของข้าราชการครูที่มีต่อการจัดการเรียนร่วม สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียน สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียน สังกัดอำเภอเมืองสุพรรณบุรี โดยแบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนร่วม ด้านงบประมาณและด้านความร่วมมือในการจัดการเรียนร่วม

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมข้อมูล โดยการดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากประธานโครงการ การศึกษาวิจัยบัณฑิตวิทยาลัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากข้าราชการครู สังกัดอำเภอเมืองสุพรรณบุรี และกำหนดวัน เวลา ในการเก็บข้อมูล
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม พร้อมหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง ไปเก็บข้อมูลจากข้าราชการครู สังกัดอำเภอเมืองสุพรรณบุรี จำนวน 226 คน โดยผู้วิจัยไปเก็บด้วยตนเอง ในเดือนพฤศจิกายน-ธันวาคม พ.ศ.2560
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้ ไปตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทั้ง 226 ฉบับ หลังจากนั้น นำข้อมูลของแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาเจตคติของข้าราชการครูที่มีต่อการจัดการเรียนร่วม สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียน สังกัดอำเภอเมืองสุพรรณบุรี สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลการศึกษาเจตคติของข้าราชการครูที่มีต่อการจัดการเรียนร่วม สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียน สังกัดอำเภอเมืองสุพรรณบุรี ด้านบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนร่วม มีระดับความคิดเห็นโดยรวมทั้ง 8 ข้อ อยู่ในระดับเห็นด้วยเรียงจากมากไปน้อย ได้แก่ ครูประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้มีการวางแผนการจัดการเรียนการสอนสำหรับการศึกษาพิเศษ ($\bar{X} = 4.83$) ครูประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้มีการแก้ไขปัญหาเด็กพิเศษที่เรียนร่วม ($\bar{X} = 4.54$) ครูมีความรู้และความเข้าใจต่อการจัดการเรียนการสอนการศึกษาพิเศษ ($\bar{X} = 4.37$) ผู้บริหารมีความรู้และความเข้าใจในการจัดการเรียนร่วม ($\bar{X} = 4.32$) ครูมีความรู้และความเข้าใจในการจัดการเรียนร่วม ($\bar{X} = 4.30$) ผู้บริหารมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ ($\bar{X} = 4.22$) ครูมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ ($\bar{X} = 4.00$) การคัดเลือกบุคลากรในการจัดการเรียนร่วมอย่างเพียงพอ ($\bar{X} = 4.00$) พบว่า ผลการศึกษาเจตคติของข้าราชการครูที่มีต่อการจัดการเรียนร่วม สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียน สังกัดอำเภอเมืองสุพรรณบุรี ด้านบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนร่วม อยู่ในระดับดี

2. ผลการศึกษาเจตคติของข้าราชการครูที่มีต่อการจัดการเรียนร่วม สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียน สังกัดอำเภอเมืองสุพรรณบุรี ด้านการจัดการเรียนการสอน มีระดับความคิดเห็นโดยรวมทั้ง 8 ข้อ อยู่ในระดับเห็นด้วยเรียงจากมากไปน้อย ได้แก่ หลักสูตรสอดคล้องกับความต้องการ ความสามารถของนักเรียนในการเรียนร่วมระหว่างเด็กปกติกับเด็กพิเศษ ($\bar{X} = 4.90$) เตรียมสื่อหรืออุปกรณ์การเรียนการสอนที่เหมาะสมกับเด็กพิเศษ ($\bar{X} = 4.77$) การจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษ ($\bar{X} = 4.75$) มีกิจกรรมฝึกทักษะในชีวิตประจำวัน เพื่อพัฒนาศักยภาพของเด็กพิเศษ ($\bar{X} = 4.48$) การวางแผนในการเตรียมการจัดการเรียนร่วมสำหรับการศึกษาพิเศษอย่างเป็นขั้นตอน ($\bar{X} = 4.46$) การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูเพื่อพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนในด้านการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กพิเศษ ($\bar{X} = 4.46$) การทดสอบความพร้อม ความรู้ของเด็กพิเศษก่อนจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.31$) การนำการวัดผล ประเมินผลมาปรับแก้ไขพฤติกรรมของเด็กพิเศษ ($\bar{X} = 4.23$) พบว่า ผลการศึกษาเจตคติของข้าราชการครูที่มีต่อการจัดการเรียนร่วม สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียน สังกัดอำเภอเมืองสุพรรณบุรี ด้านการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับดีมาก

3. ผลการศึกษาเจตคติของข้าราชการครูที่มีต่อการจัดการเรียนร่วม สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียน สังกัดอำเภอเมืองสุพรรณบุรี ด้านงบประมาณ ระดับความคิดเห็นโดยรวมทั้ง 7 ข้อ อยู่ในระดับเห็นด้วยเรียงจากมากไปน้อย ได้แก่ งบประมาณสนับสนุนเพียงพอในการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กพิเศษ ($\bar{X} = 4.53$) งบประมาณมีสภาพคล่อง ($\bar{X} = 4.46$) มีงบประมาณสนับสนุนสำหรับการจัดทำสื่อหรืออุปกรณ์การเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.16$) มีงบประมาณพัฒนาบุคลากรเข้าร่วมอบรมสัมมนา ด้านเด็กพิเศษ ($\bar{X} = 4.12$) มีสื่อหรืออุปกรณ์การเรียนการสอนเพียงพอต่อความต้องการของเด็กพิเศษ ($\bar{X} = 4.00$) มีงบประมาณสนับสนุนการให้ความช่วยเหลือด้านต่างๆแก่เด็กพิเศษ ($\bar{X} = 4.00$) มีงบประมาณสนับสนุนการจัดกิจกรรมและเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมความสามารถของเด็กพิเศษ ($\bar{X} = 4.00$) พบว่า ผลการศึกษาเจตคติของข้าราชการครูที่มีต่อการจัดการเรียนร่วม สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียน สังกัดอำเภอเมืองสุพรรณบุรี ด้านงบประมาณ อยู่ในระดับดี

4. ผลการศึกษาเจตคติของข้าราชการครูที่มีต่อการจัดการเรียนร่วม สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียน สังกัดอำเภอเมืองสุพรรณบุรี ด้านความร่วมมือในการจัดการเรียนร่วม

ระดับความคิดเห็นโดยรวมทั้ง 7 ข้อ อยู่ในระดับเห็นด้วยเรียงจากมากไปน้อย ได้แก่ ความร่วมมือที่ได้รับจากกรรมการสถานศึกษาในการจัดการเรียนร่วม ($\bar{X} = 4.00$) ความร่วมมือที่ได้รับจากผู้ปกครองนักเรียนในการจัดการเรียนร่วม ($\bar{X} = 4.77$) ผู้บริหารยอมรับและตระหนักถึงความสำคัญในการจัดการเรียนร่วม เพื่อให้เด็กพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติ ($\bar{X} = 4.65$) บุคลากรทุกคนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ($\bar{X} = 4.56$) ความร่วมมือของครูผู้สอนในการวางแผนการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กพิเศษในโรงเรียน ($\bar{X} = 4.48$) ความร่วมมือที่ได้รับจากชุมชนในการจัดการเรียนร่วม ($\bar{X} = 4.44$) บุคลากรมีการวางแผนเพื่อปรับปรุงการจัดการเรียนอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 4.00$) พบว่า ผลการศึกษาเจตคติของข้าราชการครูที่มีต่อการจัดการเรียนร่วม สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียน สังกัดอำเภอเมืองสุพรรณบุรี ด้านความร่วมมือในการจัดการเรียนร่วม อยู่ในระดับดีมาก

สรุปและอภิปรายผล

จากการสรุปผลการวิจัยในเรื่อง เจตคติของข้าราชการครูที่มีต่อการจัดการเรียนร่วม สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียน สังกัดอำเภอเมืองสุพรรณบุรี มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผล ได้ดังนี้

ผลการศึกษาเจตคติของข้าราชการครูที่มีต่อการจัดการเรียนร่วม สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียน สังกัดอำเภอเมืองสุพรรณบุรี โดยรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนร่วม ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านงบประมาณและด้านความร่วมมือในการจัดการเรียนร่วม พบว่า ด้านการจัดการเรียนการสอนและด้านความร่วมมือในการจัดการเรียนร่วม อยู่ในระดับดีมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเฉลิมชัย แสนรักษ์ (2551 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาโครงการเรียนร่วมสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นในระดับมัธยมศึกษาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนส่วนใหญ่ไม่มีวุฒิทางการศึกษาพิเศษและโครงการเรียนร่วมมีการดำเนินการเป็นเวลา 1-2 ภาคเรียนเป็นส่วนมาก นักเรียนตาบอดที่อยู่ในโครงการส่วนมากอายุ 17 ปีขึ้นไป โรงเรียนส่วนมากไม่มีการปรับหลักสูตร การสอนซ่อมเสริมใช้วิธีการเรียนร่วมกับเด็กปกติในห้องเดิมของตนเอง และให้ครูการศึกษาพิเศษหรือครูเดินสอนสอนเพิ่มเติมบางครั้ง การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรใช้วิธีกำหนดกิจกรรมไว้ให้เด็กตาบอดเข้าร่วม กิจกรรมบางอย่างจะเข้าร่วมได้ดีและบางกิจกรรมจะเป็นเพียงผู้สังเกตการณ์ การวัดประเมินผลการเรียนใช้วิธีให้ครูการศึกษาพิเศษกับครูประจำชั้น

ร่วมกันประเมิน โดยการประเมินผลรายวิชาจะแตกต่างกัน ในการดำเนินการซึ่งขึ้นอยู่กับวิชา นั้นๆ การแนะแนวใช้วิธีการประสานงานระหว่างครูการศึกษาพิเศษและครูแนะแนวรวมทั้งมี การบริการต่างๆ เช่น จัดเพื่อนช่วยในการเดินทาง จัดเพื่อนช่วยสอนและโรงเรียนส่วนมากไม่ม การสอนเสริมอาชีพ ความสัมพันธ์ระหว่างครู นักเรียนปกติและนักเรียนตาบอดส่วนใหญ่มี ความสนิทสนมเป็นกันเอง นักเรียนปกติช่วยเหลือนักเรียนตาบอดในด้านการเรียน การนำทาง ช่วยสอนหนังสือให้ นักเรียนปกติยอมรับความสามารถของนักเรียนตาบอดรวมทั้งการเป็นผู้นำ ผู้บริหารได้ให้ความเห็นว่าควรแยกจัดเป็นโรงเรียนพิเศษครูผู้สอนให้มีความเห็นว่า ควรจัดเป็น ห้องเรียนพิเศษและให้เรียนร่วมกับเด็กปกติบางวิชา เช่นเดียวกับ สาวนะ พบสุข (2551 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ทักษะคิดของครูและผู้บริหารสถานศึกษาที่มีต่อเด็กปัญญาอ่อนและการ จัดการเรียนร่วม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบทักษะคิดของครูผู้สอนเด็กออทิสติกและ ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีต่อเด็กปัญญาอ่อนและการจัดการเรียนร่วมระหว่างโรงเรียนอนุบาลที่มี เด็กปัญญาอ่อนเรียนร่วมกับ โรงเรียนอนุบาลปกติและศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะคิดของ ครูผู้สอนเด็กออทิสติกและผู้บริหารสถานศึกษาที่มีต่อเด็กปัญญาอ่อนและการจัดการเรียนร่วม ประชากรเป็นครู ผู้บริหาร โรงเรียนอนุบาลที่มีและไม่มีเด็กปัญญาอ่อนเรียนร่วมจำนวน 78 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ผลการวิจัยพบว่า ครูและผู้บริหาร ระหว่างโรงเรียนอนุบาลที่มีเด็กปัญญาอ่อนเรียนร่วมกับ โรงเรียนอนุบาลปกติมีทักษะคิดต่อเด็ก ปัญญาอ่อนและการจัดการเรียนร่วมต่างกัน ครูและผู้บริหารระหว่างกลุ่มที่มีและไม่มี ประสบการณ์สอนหรือประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเด็กปัญญาอ่อน มีทักษะคิดต่อเด็กปัญญาอ่อน และการจัดการเรียนร่วมแตกต่างกัน ส่วนครูและผู้บริหารในกลุ่มโรงเรียนเดียวกันและครูกับ ผู้บริหารโรงเรียนที่มีวุฒิการศึกษาเท่ากัน มีทักษะคิดต่อเด็กปัญญาอ่อนและการจัดการเรียนร่วม แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

ผู้บริหารควรมีการจัดอบรมหรือสนับสนุนให้เข้ารับการอบรมแก่บุคลากร ในด้าน เทคนิค วิธีการสอนและวิธีการแก้ไขปัญหาให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมอย่าง สม่าเสมอและต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

- 1.ควรมีการวิจัยปัญหาการเรียนร่วมในโรงเรียนเพื่อการใช้ให้การจัดการเรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น
- 2.ควรมีระบบการส่งต่อทางการศึกษาระหว่างโรงเรียนมัธยมศึกษากับระดับอุดมศึกษา
- 3.ควรมีการติดตามผลสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนที่จบการศึกษาแล้วสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้และสามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนได้

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ,กรมวิชาการ.(2541).คู่มือการพัฒนาโรงเรียนด้านการเรียนรู้.

กรุงเทพมหานคร:โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

เฉลิมชัย แสงรักษ์.(2551).การศึกษาสภาพและปัญหาโครงการเรียนร่วมระหว่างนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญากับนักเรียนปกติในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา ประถมศึกษา เขตการศึกษา 9.วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการศึกษา ประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

เบญญา ชลธารันนท์.(2546).คู่มือการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างชีวิต.

กรุงเทพมหานคร:เพทายการพิมพ์.

สาวณะ พบสุข.(2551).ทัศนคติของครูและผู้บริหารสถานศึกษาที่มีต่อเด็กปัญญาอ่อนและการจัดการเรียนร่วม.วิทยานิพนธ์แพทยศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสุขภาพจิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.(2544).หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

พุทธศักราช 2544.พิมพ์ครั้งที่ 2.กรุงเทพฯ:วัฒนาพานิช.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.(2545).พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่2)พ.ศ.2545.กรุงเทพมหานคร:ผู้แต่ง.